

ZPRÁVODAJ

51. JIRÁSKOVA HRONOVA

národní přehlídka amatérských divadelních souborů pořádaná v rámci Festivalu zájmové umělecké činnosti 1981 na počest XVI. sjezdu KSČ, 60. výročí založení KSČ a voleb do zastupitelských orgánů.

Sobota 8. srpna 1981

9

Divadelní soubor MěstKS Vodňany ŠUPINA se představil na letošním 51. Jiráskově Hronově s aktovkou Václava Klimenta Klicpery „Každý něco pro vlast“, kterou upravil na komedii Josef Kajetán Tyl (1935), E. F. Burian (1936) a Šupina (1980). Hra patřila k těm, které na letošní národní přehlídce amatérských divadelních souborů vzbudily největší pozornost jak publika, tak poroty.

Foto: Ladislav Hartman.

MALÁ SCÉNA LŠU A OKS GOTTWALDOV

ALEXEJ ARBUZOV IRKUTSKÁ HISTORIE

Irkutská historie Alexeje Arbuza před necelými dvaceti lety byla jednou z nejfrekventovanějších her na českých jevištích, ale její někdejší společenskou tematiku vázanou přesně na svou dobu, odvál už čas. Hronovský divák byl proto právem neobyčejně zvědavý, jak se s látkou vyrovnal přední český amatérský soubor z Gottwaldova, který na JH vždy vzbuzoval zaslouženou pozornost.

Režisér Antonín Navrátil vytváří vždy zajímavě ozvláštněné divadlo a dá se říci, že si již vytvořil vlastní poetiku, kterou si v souboru ověřoval i na vlastní úpravě Arbuza textu. Jeho metoda spočívá především v tom, že předlohu ne přímo inscenuje, ale spíše ji komponuje vlastními prostředky: ve větším představení do jakéhosi scénického oratoria.

Text hry výrazně redukuje z původní verze na základní fa-

buli milostného trojúhelníku. Dramatickou osu nahrazuje epickým vyjádřením prostřednictvím sborového chóru. Tak nabízí jiné divadelní řešení, než je reálná dramatická situace. Funkce chóru je scénicky pojata do jakési obřadnosti (rituálu), která posunuje do oblasti symbolu a abstrakce. Ve scénách zrození dítěte, svatby a jiných. Tak se pochopitelně zřídka hmatatelně určitosti a konkrétnosti.

(pokračování na str. 2)

„KRÁL JE MRTEV, AŽ ŽIJE KRÁL!“

Dnes ráno v 8 hodin zasedal naposledy organizační štáb 51. Jiráskova Hronova a třebaže je před námi ještě slavnostní závěr národní přehlídky amatérských divadelních souborů, je čas i na rekapitulaci. Protože jsme v úvodním čísle dali slovo předsedovi organizačního štábu soudruhu Radomilu Krylovi,

požádali jsme ho i nyní o malé ohlédnutí za celkovým průběhem 51. Jiráskova Hronova:

„Podařilo se nám splnit všechny plánované akce v rámci přehlídky i v rámci mimodivadelního programu, prokazatelně se zlepšila odborná část Jiráskova Hronova, potěšil i zájem o jednotlivá představení či akce, realizovaly se operativně i některé nové věci, které nebyly vůbec plánovány — jako např. promítání videozáznamů pro veřejnost nebo obrazové a zvukové zpravodajství před každým večerním filmovým představením v sadech Aloise Jiráska, které se, jak se říká, „chytily“. Tyto a další pozitivní aspekty svědčí o tom, že letošní ročník můžeme zařadit do kategorie dobrých a úspěšných Jiráskových Hronovů.“

(pokračování na str. 2)

DNEŠNÍ PROGRAM 51. JH

8.30	Diskusní kluby
9.00	Setkání souboru s porotou
10.00	Volná tribuna
13.00	Tisková konference
16.00	Div. představení:
DS Makyta Púchov: Beta, kde si?
19.30	Div. představení:
DS Malá scéna Gottwaldov:
Irkutská historie
21.00	Slavnostní zakončení 51. JH
21.00	Filmové představení:
Čs. spartakiáda 1980
22.00	Beseda se souborem

ZŠ - náměstí
Slávie
Slávie
Klub JD

JD

JD
JD

Sady A. J.
Klub JD

ALEXANDR MITTA: SVIŤ, SVIŤ MÁ HVĚZDO

Soubor STUDIO Lucerna pracuje v hlavním městě, které disponuje bezpočetnou kulturní nabídkou, ale přesto má své diváky a jeho typ tvorby je jistým divadelním osvěžením. Výrazným momentem jeho práce se stala aktivní spolupráce s brněnským Divadlem na provázku, od kterého přebírá dramaturgii i inscenační metodu. Podobně tomu bylo i u včerejšího představení 51. JH.

Zpracovaná látka A. Mitty je ve své původní podobě vynikajícím filmem vysoké umělecké hodnoty, ze které čerpalo Divadlo na provázku prostřednictvím písemného záznamu použitého titulového listu, který zapůjčil Čs. film. Svým vlastním tvůrčím přínosem se brněnský divadelníci pokusili nahradit divadelními prostředky neodmyslitelnou filmovou obrazovou metaforu. Látka, která je zcela originální a nápaditým pohledem na revoluční události v údobí občanské války, má svůj nesporně pozitivní společenský dosah, zejména k mladému di-

vák. Pro pražské amatéry však práce s tímto materiálem byla už jen pouhou eklektikou. Zbavena možností procesu tvůrčího objevování, stala se tato práce už jen slabší kopií.

Látka, která není rozhodně dramatickou předlohou, byla realizována v arénovém prostředí, které je typickým divadelním prostorem pražského souboru. Tento sympatický rys práce, který sleduje vymaňování se z tradičního a ověřeného kukátkového jeviště, není v poslední inscenaci Lucerny zcela zdůvodněn. Struktura dramatického osy (děje) není v pros-

toru nijak vymezena a působí mnohdy zmatečně a ztěžuje divákovi přiměřený potřebnou orientaci. Rada velice nápaditých scénických prostředků zůstává osamocena, plyne po povrchu dílčích situací a prostředkuje formu, která ne vždy je naplněná myšlenkou. Jde tedy o dost volnou mozaiku, která není organicky tmelena.

Herecká práce Lucerny spočívá na kolektivní interpretaci. Solisté se tu individualizují jen zřídka a často jen náznakově. Určité možnosti herecké tvorby byly otevřeny v postavách Remasuma a Křiši. Bezesporu jde o talenty, které čerpají z podstaty autentického výrazu, ale nutným stylizačním prostředkem se liší. Jaroslav Fišer je zkušený a umí si poradit ze sebe, kdežto Darina Poplštejnová používá do svého výrazu někdy jen vnější prvky.

V závěru je potřebné zdůraznit, že hronovské představení bylo nepříjemně ovlivněno zcela jinak řešeným prostorem Slávie, odporovalo a vzpíralo se ověřeným postupům z mateřského prostředí Lucerny. Přetržený film, který se nedařilo V. Rolečkově nasadit do promítačky, nepříjemně zkomplikoval souboru potřebný pocit.

EKP

51. JH se blíží ke svému závěru, jeho účastníci mezi sebou bilancují své divadelní zážitky a tipují, které představení bude první, druhé, třetí... Ozývá se to skutečně až k nevíře často a k velkému překvapení „informovaných“. Ale to všechno přeznívá silnější hlas: „Jak dál?“ Předložili jsme tedy problémy hronovských hlasů Viktoru Oktáčovi, tajemníku odborné komise 51. JH a pracovníku divadelního oddělení ÚKVV.

„Národní přehlídka amatérských divadelních souborů —

O čem se mluví

JH je již řadu let nesoutěžní přehlídkou výběru inscenací navržených krajskými kulturními středisky, které prošly dvěma soutěžními stupni: okresním a krajským. Ve výsledku krajských soutěží se určuje pořadí vítězných souborů, ale neznamená to, že národní výběrová komise při sestavování návrhu JH musí toto pořadí respektovat. JH, jako ostatní vrcholné přehlídky, má ve své koncepci stanovená dramaturgická hlediska, která jsou totožná s obsahem soutěžního řádu pro ten který rok, vydávaného MK ČSR. Jsme si vědomi, že dokument tak významného charakteru by měl mít soubory k dispozici, když se rozmyšlejí, jakou hru budou studovat. Pro sezónu 1981-82 by měly soubory znát obsah soutěžního řádu nejpozději v polovině října t. r., aby byla jistota, že se budou dramaturgickými zásadami řídit.“

„KRÁL JE MRTEV, AŽ ŽIJE KRÁL!“

(dokončení ze str. 1)

● V čem naopak pocítil organizační štáb největší rezervy?

„Dost nám zkomplikovalo život po všech stránkách pozdní schválení definitivního programu letošní přehlídky, což se negativně promítlo např. do příprav veškerých propagačních materiálů, neboť hronovská tiskárna a její zaměstnanci byli většinou na celozávodní dovolené. Proto se také některé věci musely „dotahovat“ vlastně až těsně před zahájením 51. Jiráskova Hronova nebo dokonce v prvních dnech jeho trvání“.

● A slovo na závěr...

„Co jiného si přát, než abychom se všichni, co jsme zde letos na jednapadesátém ročníku byli, setkali zase ve zdra-

ví i na 52. Jiráskově Hronově, který by byl po organizační stránce alespoň tak dobrý jako ten letošní. Chtěl bych proto také touto cestou poděkovat všem, kteří se o jeho zdárný průběh zasloužili. Takže: „Krále je mrtev, až žije král!“

ZEPTALI JSME SE ZA VÁS:

Jak se dělal výběr na letošní 51. JH?

„Samozřejmě se dělal nesnadno, dokonce o něco nesnadněji než v minulých letech, protože se nemohly uskutečnit mezikrajské přehlídky, které byly vždy velkým pomocníkem při výběru z krajských přehlídek. (Mezikrajskovy zřejmě ani v přiš-

tích letech spíše nebudou, než budou, takže ani výběr asi nebude snadnější.) Zvýšila se tím odpovědnost krajských porot, protože konečný výběr na Jiráskův Hronov se dělal pouze z titulů, které byly v návrzích krajských obsaženy. S neexistencí mezikrajských přehlídek a s některými problémy ekonomickými souvisela i omezení v práci ústřední výběrové poroty, která pracovala jen v zúženém „početním obsazení“, protože jinak nelze najít dostatek kvalifikovaných odborníků, kteří se mohou uvolnit na zhlédnutí téměř čtyř desítek her na krajských přehlídkách.

Práce programové rady JH, (což je orgán, který navrhuje vyhlášovatel, tj. ministerstvu kultury ČSR, skladbu repertoáru, způsob práce klubů a další programové složky přehlídky), tedy také nijak snadná nebyla. Programová rada vycházela ze schválené koncepce 51. ročníku a z jejích dramaturgic-

kých záměrů, vzala v úvahu návrhy krajských ústředních výběrových porot, vlastní poznatky členů PR a ideově uměleckou kvalitu textů jednotlivých her a po složitých diskusích došla k návrhu, který po menších změnách, provedených vyhlášovatelem, byl na 51. JH realizován. Na letošní hronovskou dramaturgii lze mít jistě názory různé, osobně si po zhlédnutí všech inscenací myslím, že repertoárová skladba byla pestřejší než v minulých ročnících, v podstatě naplnila koncepci přehlídky, ale postrádala „špičkové“ inscenace, jakými byly mapy. Na 50. JH ústecká její pastorkyňa, gottwaldovská Kurucká vojna nebo zelenečské Mrtvé duše. Pokud jde o otázku uvádění našich her se současnou tematikou na JH, je to otázka širší a rád bych se k ní někdy vrátil třeba na stránkách Amatérské scény.“

Zdeněk Jírový,
předseda programové rady 51. JH

● ALEXEJ ARBUZOV ●

IRKUTSKÁ HISTORIE

(dokončení z 1. str.)

Přestože režisér pracuje se všemi užitými prostředky velice pregnantně, omezuje tak hereckou složku do úlohy, kdy jsou postavy demonstrativně, nevyjadřují se ze sebe ryze hereckými prostředky, ale spíše jistým přednesem. Tato metoda násobená scénickou hudbou po cítě abstraktnosti zvyšuje. Člověk uložený v herci se v tomto způsobu do značné míry vytrácí.

Vlasta Tichá, která pojala

svou postavu jinak, než vnitřní logika Arbuzova příběhu předpokládá, naznačila přesto svým talentem a svými neopakovatelnými interpretačními vlastnostmi možnosti hereckého umění.

Gottwaldovské představení předvedlo názorným způsobem cestu, jak zpracovat látku poměrně aktuální, nicméně je třeba se zamyslet nad tím, jde-li o cestu divadla.

EKP

Obdivujeme...

Určitě jste si také všimli staršího pána s dvěma bílými holemi, určitě vás také zaujala skutečnost, že pravidelně navštěvuje předhlídková představení. Nedodalovali jsme a zeptali se ho, kdo je a proč je na Jiráskově Hronovu. Dozvěděli jsme se, že pan Michal Zergel je vlastně divadelníkem již od svého mládí. Divadlo začínal hrát už jako středoškolák v ochotnickém souboru a divadlu zůstal věren, později i jako profesionál, až dnes. Téměř dvacet let působil na scéně Národního divadla, nejprve jako statista, posléze jako člen baletního souboru. Z Národního divadla odešel v roce 1951, ale divadlu, alespoň jako amatér, zůstal věrný.

Do Hronova zajížděl nejprve nezávisle na divadelním festivalu JH, často jako průvodce řady předních československých umělců. Před osmi léty navštívil poprvé Jiráskův Hronov a vrátil se sem, i přes úplnou ztrátu zraku v roce 1975, dodnes. Z divadelních představení má však požitek.

A na otázku, která představení Jiráskova Hronova se mu líbila nejvíce, odpovídal: Jitřní paní, Moryša a Jeppe z Vršku.

Slovenskou ochotnickou scénu zastupuje na letošním 51. Jiráskově Hronově Divadelní soubor MAKYTA při DK ROH Púchov. Soubor byl založen před šestatřiceti lety, za tuto poměrně krátkou dobu se může pochlubit devíti „starty“ na prknech Jiráskova divadla. A třebaže jsou v souboru i ti, kteří pamatují jeho založení, již několik let jdou ve šlépějích svých předchůdců mladí členové souboru, kteří postupně přebírají pomyslnou štafetu ochotnické činnosti v Púchově.

PÚCHOVŠTÍ PŘIJELI S (BA)BETOU

Již podeváté přijeli ochotníci z divadelního souboru Makyta při Domu kultury ROH v Púchově na Jiráskův Hronov. Takovou bilanci se nemůže pochlubit žádný jiný. Včera krátce před představením jsme si chvilku poseděli v herecké klubovně s Antonem Jagelkou (předsedou souboru), Josefem Bellovičem (místopředsedou) a Alexejem Čibenkou (tajemníkem). Hovořili jsme během těch několika minut o ledasčems a zde jsou některé jejich parafrázované odpovědi.

● Vzpomínáte si na první vystoupení zde v Hronově?

„Samozřejmě, bylo to v roce 1949, hráli jsme tu Katajeva. Dokonce tři z nás hrají i v dnešním představení: Viliam Hodeň, Štefan Škripec a Alexej Čiběnka. Ale v souboru je nás tu víc, kteří okusili hronovské jeviště tenkrát.“

● Jaké máte vzpomínky na festivalové diváky?

„Opravdu ty nejlepší. Přijímali nás tu velmi vřele, ať už jsme tu hráli Fyziky, Les, Optimistickou tragédii... a nechceme diváky zklamat ani s dnešní hrou Milo Urbana: Beta, kde si?“

● Znamená to, že se sem vždycky rádi vracíte?

„Jak by ne. Navíc si považujeme stále nových přátelství, která tu uzavíráme a jimiž při spíváme k upevnění vzájemných

česko-slovenských bratrských vztahů.“

● Z výřtu vámi uvedených her je patrná značná pozornost ruské a sovětské dramaturgii, je to tak?

„To je pravda, ruské a sovětské autory uvádíme velmi rádi a velmi často. Hráli jsme je i v dobách nejrušnějších módních vlivů.“

● Do jaké míry ovlivňují úspěchy další činnost souboru?

„Určitě je umocňují. Vždyť například ze 20 ročníků Spišské Nové Vsi jsme účinkovali na deseti, letos jsme podeváté zde v Hronově. Ty úspěchy se dostávají do povědomí lidí, hlásí se nám stále noví zájemci. Máme tento — dalo by se říci — „tradiční“ soubor, vedle něho pracuje mládežnický formou jakéhosi studia, který volí především nové, moderní vyjadřovací způsoby a konečně máme dětský soubor Ochotníček se 60

FESTIVALOVÝ BRATŘÍČEK

Náchodský okres, který má bohatou kulturní tradici, se může pochlubit nejen Jiráskovým Hronovem, ale v Novém Městě nad Metují se má čile k světu Festival československé filmové veselohry. A protože jsme před Jiráskovým divadlem potkali Petra Haše, ředitele předhlídkového KINA 70, pohovořili jsme s ním na téma — příští Festival čs. filmové veselohry:

„V září se v Praze uskuteční celkové zhodnocení minulého ročníku a zároveň bude i předvýběr filmových veselohar, které bychom měli v Novém Městě nad Metují vidět v dubnu příštího roku, na kdy je IV. ročník plánován.“

Posel na trase Hronov-Praha

Každý den odpoledne vyrazila šedomodrá volha z Hronova do Prahy, jejímž „pasažérem“ byl natočený šot z prostředí 51. Jiráskova Hronova, aby se včas stihlo vyvolání, sestřihání a další procedury nezbytné k tomu, než se šot objevil na obrazovkách buď ve vydání Televizních novin nebo Aktualit.

Čtyřčlenný autorský kolektiv byl a je v Hronově až do dnešního dne, a tvoří ho redaktorka ústřední redakce Televizních novin Eva Kolářová, producenti, který pomáhal i u režie, Jan Brušík a „tandem“ kameraman — zvukař z hradeckého studia Čs. televize — Gregor Sirakov a O. Macháček. Kromě pravidelných šotů do vysílání natáčel kolektiv v dějišti 51. Jiráskova Hronova přílohu Televizních novin, která by se měla v rozsahu 10-15 minut objevit ve vysílání na sklonku srpna.

„Snažili jsme se do šotů i přílohy dostat především lidi, neboť se domníváme, že Jiráskův Hronov je místem setkání ochotníků z celé naší republiky, a proto jsme až na malé výjimky nenatáčeli některá představení přímo v divadle“, seznámila nás s tvůrčím záměrem štabu redaktorka ÚRTN Eva Kolářová, která absolvovala letos svůj druhý Jiráskův Hronov. Takže si dojem z letošního 51. ročníku za nějaký čas prostřednictvím obrazovky znovu oživíme.

děti, se čtyřlétým jako nejmenším“.

● Jaké si kladete cíle?

„Rozhodně naším cílem nejsou přehlídky. Ty považujeme za nezbytnou konfrontaci s ostatními. Vždycky jsme si říkali a také to dodržujeme a chceme vždy dodržovat, že naším cílem je dobré divadlo. Proto se také staráme o soustavné vzdělávání a vděčně přijímáme pomoc na slovo vzatých odborníků, kteří s námi rádi pracují.“

HRONOVSKÝM PŘÁTELŮM

Přijeli jsme letos na Hronov mimořádně brzy, abychom mohli dostát svému slibu a natočit reportáž o 51. Jiráskově Hronovu, včetně příprav. Nyní, když se naše práce pomalu dostává do finále, chceme poděkovat všem, kteří nám v naší práci pomohli.

Jé těžko jmenovat všechny — bylo jich příliš mnoho, od malých prodáváčů zpravodaje až po techniky Jiráskova divadla — a mnoho jich zůstalo pro nás bezejmenných.

Jedno je však jasné — cítíme, že jsme na Hronově našli desítky lidí, kteří jsou kdykoliv ochotni pomoci v práci — a to pro nás znamená — desítky přátel.

Vždycky jsme na Hronov přijížděli rádi — po zkušenostech z letošní práce se na Hronov budeme ještě víc těšit.

Jenom jedno nás tíží — aby se všechno povedlo a abychom nikoho nezklamali, a prosíme proto všechny patrony české kinematografie, aby nám byli nakloněni.

Jak nám pomohou, to si povíme při promítání na 52. Jiráskově Hronově

Tak na shledanou, přátelé!

Bedřich a Jiřina Čapkové

...ve volebním programu 7. přeletky byla schválena výstavba Domova mládeže Středního odborného učiliště společného stravování? Výstavba areálu v celkovém nákladu 15 miliónů korun bude zahájena letos na podzim a počítá se s jejím ukončením v roce 1984. Výhledově má budova sloužit i jako ubytovací středisko pro účastníky JH, kteří budou moci využít vedle pohostinnosti i tří-

Víte, že...

lůžkových pokojů o celkové kapacitě 130 lůžek i moderně vybavenou klubovnu...

...ti, kdo nemají všechna čísla letošního Zpravodaje, si mohou chybějící čísla, případně všechna, objednat, tedy písemně i osobně, v prvním patře SOU ČSSD u soudruhy Šikové? Distribuce Zpravodaje ochotně zašle chybějící čísla na dobírku i těm, kteří na 51. JH vůbec nepřijeli. Jako např. Andrej Gregarovi z Košic nebo Vlastimilu Fišarovi z Hodkovic nad Mohelkou, kteří si o ně napsali...

Co nového ve vašem kraji?

(Za Západočeský kraj odpovídají Hana Chvojková, krajská metodička KKS Plzně a Vlastimil Ondráček, člen krajského poradního sboru Západočeského kraje).

„Západočeský kraj zahájil letošní divadelní činnost v souladu s koncepcí nového soutěžního řádu. Návrhy inscenací na JH byly provedeny formou výběru, nikoliv přehlídkou, přestože lze říci, že počet přihlášených souborů k výběru byl vyšší než v letech minulých. Krajské přehlídky vesnických a zemědělských souborů se zúčastnily 4 soubory. V souladu s novým soutěžním řádem bylo možno zařadit do této akce i soubory městského typu, které nebyly přihlášeny do soutěže pro JH. Přehlídka se stala dramaturgickým přínosem pro další činnost amatérských divadelních souborů v kraji.

V Západočeském kraji bude v září letošního roku zahájeno dvouleté cyklické školení pro

obory amatérského divadla, má obsahovat celkem 180 vyučovací hodiny, které byly rozpracovány tak, aby vyhověly hlavní potřebě režijní a herecké práce“.

(A s. VI. Ondráček dodává) Považují za nutné doplnit několika poznámkami stručnou informaci krajské metodičky.

„Letošní ochotnické klání v našem kraji, při absenci krajské divadelní přehlídky vyspělých souborů, bylo soustředění soutěžních představení do jednotlivých oblastí. Tak okresy Cheb, Karlovy Vary a Sokolov spojily svoje síly a bilancí již druhé oblastní přehlídky byla tři představení, která odborná porota ohodnotila jako představení dobrá. Zajímavá byla rovněž forma hodnotících seminářů a setkání ochotníků z velké oblasti kraje přinesla uzavírání nových přátelství a posílení starých svazků.

Domnívám se, že tato forma soutěže je v dané situaci Západočeského kraje přijatelnou a životaschopnou formou. Můj názor potvrzuje skutečnost, že se v letošním roce rozšíří i do dalších oblastí.

Významnou společenskou událostí přesahující rámec kraje se stalo uctění památky 125.

výročí úmrtí J. K. Tyla. Za zmínku stojí ještě i účast ochotníků na smetanovském festivalu. Soubor Dialog z Plzně nastudoval pro tuto příležitost nehranou historickou hru Břetislava Mikovce „Záhada rodu Přemyslovského“ jako dokument umění 19. století. Akce proběhla pod záštitou Ústavu teorie dějin umění ČSAV.

A takových příkladů by se v našem kraji našlo více a na různé úrovni“.

Tichá pošta aneb

DISCIPLÍNA MUSÍ BEJTI!

Ve školní jídelně SOU ČSSD byl včera v podvečer nejen mladý obsluhující personál, ale také osazenstvo hostů, neboť zde po svém představení večereli členové Malé scény LŠU a OKS z Gottwaldova. A mezi jednotlivými stoly „běžela“ tichá pošta: „Po filmu je večerka, ti, kterým je osmnáct mají večerku o půlnoci!“ Inu i v divadle platí ono známé švejkovské „disciplína musí bejt!“ zvláště když gottwaldovský soubor uzavře dnes večer svým druhým vystoupením letošní 51. Jiráskův Hronov...

● O DISKUSNÍCH KLUBECH ● TEČKA ZA ANKETOU

Diskuse, diskuse a zase diskuse o klubech a způsobu hodnocení na každém Jiráskově Hronovu. K systému letošních klubů dal podnět minulý jubilejní ročník, kde se dva významné orgány amatérského divadelního hnutí — ústřední poradní sbory ČSR a SSR — shodly na nezbytnosti soustavné výchovy většího počtu lidí, kteří by se pro budoucnost měli zabývat na daleko vyšší úrovni hodnocením divadelních inscenací, počínaje okresními koly.

Uzavření prvního zkušebního týdne nového způsobu diskusních klubů dnes končí. Zůstává po něm několik diskutovaných problémů, jež budou východiskem k hodnocení ve vhodnější době, než je tento den — totiž z odstupem, po usazení a promyšlení, zvážení a evokování prožitého.

Každý den v klubu přinesl něco nového do připraveného systému. Za jeho nejdůležitější složku považují ranní rozpravu v menších skupinách [vždy zastupců dvou českých krajů], kde se začal formulovat názor na představení, pochopitelně i na hru, na další složky jevištní práce; na ucelený názor se daleko lépe reaguje, lépe se vyslovuje stanovisko. Nechci tím tvrdit, že na podnět řečený v jedné větě je to obtížnější. Záměrem tohoto způsobu však bylo podpořit a rozvíjet právě formulační schop-

nosti účastníků klubu — případných hodnotitelů divadelních inscenací. V tomto se, dle mého soudu, předpoklad splnil. Odborná komise zpočátku, vědoma si cíle nově budovaného systému, ustoupila poněkud do pozadí, což bylo předmětem kritiky ze strany auditoria. Je správné, že se v procesu každodenních klubů a veřejných diskusí dotvářel charakter této činnosti. Všem, kteří nemeškali nám sdělit svůj názor, jsme vděční. Vždyť jejich aktivní podíl spoluvytvářel profil nové věci, chcete-li, inovace často kritizovaného starého systému.

S potěšením jsme sledovali růst zájmu mluvčích o stále přesnější vyjádření, v nichž si postupem dnů kladli otázky a byli schopni na ně odpovídat. Členové komise v této fázi neustoupili ze scény, vyjadřovali se obsírněji k monotematickým problémům, k jednotlivým složkám jevištní práce i teoretickým otázkám vývoje divadla.

Vše jistě nebylo dokonalé, vždyť by to přestalo být i zajímavé — jde přece o diskusi. Tak se na závěr tohoto hodnocení upřímně těším, že v příštím roce zasedneme do jedné třídy i na velkém fóru se slovenskými kolegy a budeme dál hledat optimální systém. Věřme, že to bude stejně plodné jako v letošním roce.

Libuše Zbořilová

Redakce děkuje

S vydáním posledního řádného čísla Zpravodaje 51. JH považuje redakce za svoji milou povinnost poděkovat především všem účastníkům letošní přehlídky, kteří se aktivně podíleli svými příspěvky, náměty, ale i radou či jinou pomocí na jeho úrovni.

Vycházeli jsme už při koncepci letošního zpravodaje ze zásady, že jeho účinnost a zajímavost bude tím větší, čím větší počet spolupracovníků na něm zanechá jasnou stopu svým rukopisem. Jsme rádi, že do redakce došel takový počet vyžádaných a nevyžádaných příspěvků, že nebylo možné všechny otisknout.

Tak jako vyjadřujeme svoje poděkování širokému spoluautorskému kolektivu, chceme stejně upřímně poděkovat pracovníkům Východočeských tiskáren, provozovna 13 v Hronově. Jejich obětavé noční, sobotní a nedělní práci vděčíme za to, že každý den dostali účastníci přehlídky do svých rukou nové číslo. Naše poděkování patří pak zejména: vedoucímu provozu Petru Čepelkovi, mistru Jaroslavu Martincovi, strojním sazečům Jiřímu Špreňarovi, a Petru Ducháčovi, metěrům Miroslavu Prouzovi a Antonínu Brátovi a obsluze strojovny Michalu Plněmu, Jiřímu Bartoňovi a Slávkovi Červenému.

Ještě jednou díky jménem redakce, kterou letos tvořili: Václav Tichý (odpovědný redaktor), dr. Josef Hajný, Alena Kármíková, dr. Ivo Matys a Zdeněk Pošíval.